

פרשת בהעלותך

גליון מס' 105

אור ישראל

דבר העורך

בפרשת השבוע מסופר על חטא מרים הנביאה, מי לנו גדול ממרים הנביאה, שבזכותה בא משה לעולם. שהרי אמרה לאביה, לאחר שגירש את אמה יוכבד, שגזירתו קשה משל פרעה, "שהוא גזר על הזכרים ואתה גם על הנקבות". ועוד שראתה ברוח הקודש שהוא עתיד להוליד בן שיושיע את ישראל. החזיר עמרם את יוכבד, וכל העם עשו אחריו כך והחזירו נשותיהן. בהמשך נולד משה רבינו אשר הושלך ליאור. ומרים מסכנת את עצמה ועומדת שם עד שבאה בתיה בת פרעה, ובסופו של דבר אמרה לה 'אני אביא לך אשה מינקת מן העבריות' וכו'.

גם מרים רצתה להפיק תועלת מדבריה, ואולם לא דיברה בגנותו אלא מייעטה משבחו בכך שהשוותה אותו לשאר נביאים. גם משה לא הקפיד על כך, שמייד כתוב 'והאיש משה עניו מאוד', ולא מקפיד. אבל אין חכמה ואין עצה ואין תבונה נגד ה', ולמרות שמה התפלל לרפואת אחותו, הקב"ה השאיר אותה מצורעת לשבעה ימים. וזו אחת מעשר זכירות 'זכור את אשר עשה ה' אלוקים למרים בדרך', שגם אם היא הצדקת נענשה על אף כל הסיבות שלכאורה היו לה לא להיענש - זה לא עזר לה.

ק"ו לאדם רגיל שמדבר לשון הרע. אמר ריש לקיש "כל המספר לשון הרע מגדיל עוונותיו עד לשמים, שנאמר "שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ" (תהלים ע"ג, ט'), ואמר רב חסדא אמר מר עוקבא "כל המספר לשון הרע, אמר לו הקב"ה לשר של גיהנם אני עליו מלמעלה ואתה עליו מלמטה נדוננו", שנאמר "מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה (לשון הרע) חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים" (תהלים ק"כ ג' ד').

וחץ הוא לשון הרע, שנאמר "חץ שחוט לשונם" (ירמיה ט', ז'), ואין גיבור אלא הקב"ה (ישעיה מ"ב, ג'), שנאמר "ה' כגבור יצא" (ערכין ט"ו). וגחלי רתמים היינו גיהנם, מה שאין כן אדם שנוהר לא לדבר לשון הרע - כמה הוא אהוב בשמים, שמסתמא ששום מלאך לא יוכל לדבר עליו רע, כיוון שהוא לא דיבר רע על שום אדם. וכן רבינו האר"י ז"ל אמר שמי שלא מדבר לשון הרע - מובטח לו שלא ידברו עליו לשון הרע.

שבת שלום!

העורך

פניני הפרשה

מלוקט מספרים שונים

"ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו" (יא, ד)

מתי שמרים קבלה צרעת ביקש אהרון ממשה שיתפלל עבורה- שלא תהיה מצורעת כי מצורע קרוי מת אז אמר "אל נא תהי כמת". ורש"י מסביר את המשך הפסוק שהרי הם יצאו מאותו רחם, אז שלאחד האחים כואב האח השני גם מרגיש.

מפה נלמד את המושג "נושא בעול עם חברו", שלא רק שמתפלל על חברו ולעזור לו אלא שירגיש את הכאב שלו.

כמו שהתבטא הסבא מקלם- "אם העגלון היה נושא בעול עם הסוס, לא היה מרים עליו את השוט". ואם ככה מרגישים אז מועילה התפילה יותר.

ולכן אמרו חז"ל שמי שיש לו חולה בביתו ילך לחכם ויבקש עליו רחמים, משום שלצדיק יש קרבה גדולה ואכפתיות רבה ואהבת ישראל, וגם מרגיש ממש את צער השני, אז תפילתו שיוצאת מעומק הלב משפיע מאוד. זהו כח של אהבת ישראל.

(מעינה של תורה)

"לא יום אחד תאכלון ולא יומיים וכו'" (יא ט"ו)

שאלה מעניינת התעוררה פעם בצום עשרה בטבת שחל ביום שישי. עולה חדש שהיה צריך לעשות ברית מילה לבנו באותו יום, הזמין גם סעודה באחד האולמות, בחושבו שהברית דוחה את הצום...

בעת ההזמנה לא היה בעל הבית במקום, ומזכירתו רשמה את ההזמנה. הגיע יום עשרה בטבת, ורק אז נתבררה לשני הצדדים הטעות הגדולה שעשו. בעל הבית טען שהוא כעולה חדש לא ידע שסעודת המצווה מתקיימת רק בלילה, ואילו בעל האולם טען שהוא לא היה במקום בעת ההזמנה, ומזכירתו אמרה מצידה שהיא כאישה לא הייתה צריכה לדעת מה מותר ומה אסור. 'אני רשמתי את ההזמנה, וזהו'. אם הצום היה חל ביום רגיל, לא הייתה כמובן כל בעיה, כי היה אפשר לשמור את האוכל ללילה. הבעיה הייתה שכיוון שהצום חל בערב שבת, לא היה מה לעשות עם אותן 100 המנות שהוזמנו, כי סעודת מצווה בליל שבת לא התקיימה באולם, ויתירה מזאת גם אי אפשר היה לחלק את המנות לאנשים נצרכים, כי השעה שבה התגלתה הטעות הייתה 11 לפנה"צ, שבישולי השבת כבר מוכנים בכל בית יהודי, ולא הייתה כל ברירה אלא להתחנן לפני כמה ישיבות שייקחו את האוכל לבחורים.

"כיוון שהיה מדובר במקרה חריג, ובעל הבית טען מצידו שהיה מותר לו להחזיק פקידה שתרושום את ההזמנות, לא הייתה ברירה אלא לעשות פשרה ביניהם", אמר הרב.

(עלינו לשבח)

זמני השבת

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
19:26	20:31	בני ברק
19:10	20:29	י-ם
		21:01
		21:04

לבריות ולהצלחה: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סוליכה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת ג'מילה. לעילוי נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי, דבורה בת רבי משה יעקב. לרפואת: הרב שמריהו יוסף ניסים בן בתיה, הרב ישראל משה בן ציפורה פייגא, תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל ברינדל הינדא. לזיווג הגון: ז'אל שחמה בת חנה, יאיר ישראל בן רבקה, נועה בת רות, רינת בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית, מרים בת שושנה סולטנה, חנה בת שושנה סולטנה.

טיב הרש"י

שאלות ותשובות על הרש"י בפרשת השבוע

"ובהקהיל את הקהל לתקעו ולא תריעו" (י, ז)

ובהקהיל את הקהל לתקעו ולא תריעו" (י, ז) לפי שהוא אומר והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות, מה מקרא העדה תוקע בשני כהנים ובשתיקה, שנאמר ותקעו בהן וגו', הכי סימן לשלשום, מקרא העדה בשתיים, ושל נשיאים בלחמה, זו וזו אין בהם תרועה, ומסע המחנות בשתיים על ידי תרועה ותקיעה:

(רש"י)

שואל טיב הרש"י, והרי לעיל (רש"י פס' ה') כתב, תקיעה תרועה ותקיעה, וכן כתב (פסוק ו') מה מסע המחנות תוקע מריע ותוקע?

ותירץ היות וכאן בא לומר את החילוקים, לכן כתב שנשיאים בלחמה, דהיינו תקיעה, ואילו מסע המחנות נוסף לו על התקיעה, תרועה ותקיעה.

ולמה קריאת העם והנשיאים והמועדים תוקע תקיעה ואילו במסעות מלחמה מריע? לפי שקריאת העם והנשיאים היא תקיעה של כבוד, כמו שכתב רש"י (פס' ב') שיהיו תוקעים לפניו כמלך, לכן יש לתקוע תקיעה מרגיעה ונעימה, וכן במועדים. אבל במסעות מטרות התקיעה לורז את כולם, ותרועה מרעידה את הלב לכן מזדרזים, וכן במלחמה.

שמונה לחמו

רמזים ופרפראות מהספר 'שמונה לחמו'

"ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפיש אדם" (ט, ו) ס"ת משומרים שהם היו מהאנשים השומרים ארונו של יוסף והארונות של השבטים אשר לקחו עמם ממצרים לקבור אותם בארץ ישראל.

"על פי ה' יסעו ועל פי ה' יחגורו" (ט, יח) ס"ת לוייה ב' פעמים, שבכל מסעם ובכל חגייתם היה ע"פ ה' שהלך עמם השיי ללוותם ולשמרם וכן כל איש ישראלי אשר הוא מתנהג ועושה הכל ע"פ תורת השיי וע"פ מצוותיו אזי בכל מקום שהוא נוסע וחונה, הולך עמו כבוד השכינה ללוותו, כמ"ש ה' שומרך ה' צלך על יד ימינך ה' ישמרך מכל רע ישמר את נפשך ה' ישמר צאתך ובואך וגו' (תהילים קכא).

בבדיחותא

לאחר מריבה בין בעל ואשה הם החליטו להיות יומיים "ברוגז" ולשחזר על שתיקה מוחלטת ביניהם. הבעל היה צריך לקום מוקדם והוא ביקש מאשתו באמצעות פתק שתלה על המקרר: "תעירי אותי בבקשה בשעה שבע". בבוקר הוא קם בשעה תשע. והיה עצבני שאשתו לא העירה אותו בזמן. אבל אז ראה על המקרר פתק: "מאיר. קום השעה שבע."

לברוגז ולכל עניי העולם נגן אפנוג אפלי - 055-6763984

או אגיים ALONORISRAEL@GMAIL.COM

חיפור השורו

בשביל 15,000 ₪ לא נוסעים לחו"ל

מופת מופלא אירע לפני כמה חודשים. ניגש אל מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א אברך שאין לו בעולמו אלא תורה, וממש אין לו שיג ושיח בענייני העולם, הוא חיתן את בתו ובני ביתו הפצירו בו שיסע לחו"ל כדי למצוא מימון להתחייבותם, וכבר מצאו לו חברותא שיסע עימו, ואף התחילו ברכישת ויזה ודרכון ...

ניגש אל מרן שר התורה שליט"א וסיפר לו שיש לו התחייבות כספית לרגל נישואי בתו ומבקשים בבית שיסע לחו"ל. בירר אצלו מרן: "על איזה סכום התחייבת?" אך הוא מרוב בלבול אמר 15,000 ש"ח במקום 15,000 דולר ... אמר לו מרן: "נו, בשביל 15,000 ש"ח לא נוסעים לחו"ל, תיסע למירון!"

תיכף למחרת אחרי סדר א', קנה כרטיס הלוך ושוב ונסע מב"ב למירון, שם שפך את ליבו לה' כמה שעות, אח"כ ירד לתחנה כדי לשוב לביתו. כמה דקות לפני שהאוטובוס מגיע פונה אליו יהודי אמריקאי, ומברר אצלו אולי במקרה הוא נוסע לב"ב. השיב בחיוב, אמר לו האמריקאי: "אני ממחרת כעת לשדה התעופה, יש לי טיסה עוד שעתיים, אבקש ממך לסור לבית מרן שר התורה ולמסור לידו את המעטפה הזאת."

מיודענו הסכים בשמחה לעשות לו כזאת טובה, ואכן תיכף בהגיעו לב"ב התדפק על דלתו של מרן, נכנס אל הקודש פנימה וסיפר לו איך שנסע בפקודתו למירון כדי להשיג את ההתחייבות שלו ע"ס

15,000 ש"ח, ולפני שחזר פגש אותו יהודי אמריקאי וביקש ממנו למסור לידי מרן מעטפה זו...

וראה זה פלא. מרן הגר"ח שליט"א פתח את המעטפה, הוציא משם צ'ק ע"ס 15,000 ש"ח והעניק אותו בחיך לאברך הנדהם!

(הפותח בכל יום)

העלון בחסות

קרן ללומדי תורה

עזרה ברפואת שיניים
לאנ"ש ב-30% הנחה.
טיפול בוקר ע"י רופאה
(אשת אברך) 40% הנחה

הוצאה לאור של
ספרי הטיב הנמכרים
ב-40% הנחה מהעלות.

לפרטים: 052-7196515